

Vypraveno

dne 4.3.14 25. DS

PRÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0008r

Digitálně podepsáno
V souladu s GDPR

MVCRP00YVY1R

50

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 10.3.2014

podpis: 11.3.2014

V Praze dne 12.2.2014

Č.j.: MV-160025-4/VS-2013

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

státní občan Srbska, trvale bytem l

(dále jen „žadatel“), právně zastoupen

advokátem, Advokátní kancelář

ák s.r.o. se sídlem

2, adresa pro doručování: pobočka AK,

Přerov (dále jen „právní zástupce“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 29.10.2013, čj. VS-1558/835.3/2-2013, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1, zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29.10.2013, čj. VS-1558/835.3/2-2013 **zrušuje.**

Odůvodnění

I.

Žádost o udělení státního občanství České republiky byla žadatelem podána u Magistrátu města Ostravy. Správní řízení o žádosti bylo Ministerstvem vnitra zahájeno dnem 26.6.2013. Žadatel je státním občanem Srbska. Povolený trvalý pobyt na území České republiky má žadatel ke dni 3.5.2006. Je ženatý (manželství uzavřel v roce 2010 se státní občankou České republiky), z manželství se narodila dcera.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně

pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky a povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění, sociálního zabezpečení, důchodového pojištění, daní, odvodů a poplatků. Nesplňuje podmínku ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, aby prokázal, že nabytím státního občanství České republiky pozbyde dosavadní státní občanství.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 5.9.2013 bylo správní řízení o žádosti přerušeno za účelem odstranění nedostatků žádosti a doplnění relevantních podkladů pro rozhodnutí ve věci, jež jsou nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). V souladu s ustanovením § 47 správního řádu byl žadatel rovněž informován o zahájení správního řízení o jeho žádosti podle § 44 správního řádu. Podle ustanovení § 36 odst. 3 a § 38 odst. 1 správního řádu byl poučen o možnosti, aby před vydáním rozhodnutí nahlédl do spisu a vyjádřil se k podkladům pro vydání rozhodnutí i ke způsobu jejich zjištění a případně navrhl jejich doplnění. Žadatel byl upozorněn na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí konstatovalo, že státní občanství je považováno za pevný a trvalý vztah mezi žadatelem a Českou republikou. Skutečný vztah k České republice je posuzován v souladu s Vysvětlující zprávou k Evropské úmluvě o státním občanství, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství, z toho pohledu, zda zde existuje opravdové spojení existence zájmů a citů spolu s existencí vzájemných práv a povinností, které je vyvozováno zejména z faktu pobytu na území České republiky a integrace fyzické osoby v České republice. Integrace je charakterizována vazbami rodinnými, pracovními, sociálními, jakož i dodržováním právního řádu České republiky, jejíž občanství hodlá žadatel získat. Rozhodování o přijetí do státního svazku je podle české právní úpravy ve sféře správního uvážení správního orgánu, jemuž je tato pravomoc svěřena. Ministerstvo vnitra tak ověřuje jednak splnění podmínek pro udělení státního občanství stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, ale zohledňuje také rodinné poměry žadatele, jeho pracovní integraci, zdroje, původ a výši příjmů, a způsob získání pobytu a naplnění jeho účelu v České republice. S odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu Ministerstvo vnitra zohledňuje jak veřejný zájem, tak okolnosti daného případu, jakož i to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případu nevznikaly nedůvodné rozdíly.

V kontextu shora uvedeném Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo. Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí rovněž uvedlo, že status cizince s povoleným trvalým pobytem v České republice zajišťuje žadateli téměř stejné postavení jako státnímu občanu České republiky. Má zde garantována všechna práva jako státní občané České republiky, vyjma práv občanských. V té souvislosti také odkázalo na Čl. 42 Listiny základních práv a svobod vyhlášené pod č. 2/1993 Sb.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29.10.2013, čj. VS-1558/835.3/2-2013 podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad. Namítá absolutní neodůvodněnost, nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí. Nejsou mu známy žádné překážky bránící vyhovění jeho žádosti a jejich případná existence nevyplývá ani z napadeného rozhodnutí. Zabývá se institutem správního uvážení podle Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu. Namítá, že v napadeném rozhodnutí nebyl uveden konkrétní důvod (skutečnosti) proč mu nebylo uděleno státní občanství České republiky a jakými úvahami se Ministerstvo vnitra při svém rozhodování o žádosti řídilo. Uvedl, že v něm není zohledněno naplnění podmínek podle zákona o státním občanství a hodnocení jeho integrace do české společnosti (z hlediska jeho rodinné a pracovní integrace, zdroje, původ a výše jeho příjmů, způsob získání pobytu a naplnění jeho účelu). Žadatel se domnívá, že pokud by se Ministerstvo vnitra zabývalo těmito hledisky, muselo by přijmout zcela opačný závěr a žádosti vyhovět. Z hlediska rodinné integrace žadatel namítá, že na území České republiky žije od roku 1998, kdy do Čech imigroval z důvodu válečného konfliktu v bývalé Jugoslávii, kdy byl jako obyvatel Kosova konfliktem přímo dotčen a ohrožen. V roce 2010 uzavřel manželství s českou státní občankou a narodila se mu z tohoto manželství dcera. Byt, ve kterém bydlí, má v osobním vlastnictví. Uvedl také, že je ateista, přijal českou kulturu, v manželce a dceři má rodinné zázemí, je aktivní amatérský fotbalista, je spolujemitelem společnosti, která sponzorovala fotbalový klub Baník. Na základě těchto skutečností by Ministerstvo vnitra podle žadatele mělo konstatovat nejen jeho rodinnou integraci do české společnosti, nýbrž asimilaci do této společnosti v souběhu se znalostí českého jazyka, kterou osvědčil podle zákona o státním občanství. Institut pobytového titulu (povoleného trvalého pobytu) žadatel chápe jako možnost začlenění do společnosti a z titulu jedné z podmínek uvedených v ustanovení § 7 zákona o státním občanství jakýsi předstupeň státního občanství. Podle žadatele účelu dosavadního pobytového oprávnění bylo dosaženo. Po celou dobu pobytu na území České republiky neznamenal pro sociální systém žádnou zátěž. Od roku 2001 podniká, ve společnosti, a.s. má majetkovou účast. Zaměstnává celkem 8 zaměstnanců. Nemá žádné dluhy nebo nedoplatky na povinných platbách. Žadatel konstatoval transparentnost svých příjmů a podnikatelských aktivit, uvedl také výši

obchodního obratu obchodních společností, na kterých participuje, jak je uvedeno výše. Vyjádřil se i k otázkám cestování do zahraničí, zejména v kontextu vízové povinnosti. V závěru rozkladu žadatel konstatoval nezákonnost napadeného rozhodnutí s tím, že bylo vydáno v rozporu s ustanovením § 68 správního řádu a se zásadou legitimního očekávání, neboť žadatel pro skutečnosti shora uvedené měl důvodně za to, že splňuje podmínky pro udělení státního občanství. Navrhl napadené rozhodnutí změnit a udělit mu státní občanství České republiky.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise (dále jen „rozkladová komise“).

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni.

Ministr vnitra meritorně přezkoumal napadené rozhodnutí na základě předložených listin a odůvodněného návrhu právního zástupce uvedeného v rozkladu. Ministr vnitra pokládá důvody obsažené v rozkladu a v návrhu právního zástupce za relevantní a konstatoval, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), d) a e) zákona o státním občanství. Podle ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), pozbytí dosavadního státního občanství (§ 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství) se pro udělení státního občanství České republiky od 1.1.2014 nevyžaduje.

IV.

Na základě výše uvedeného, rozhodl ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí zrušit. Nedojde-li ke změně jiných, rozhodných skutečností, bude žadateli po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí vystavena v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 zákona o státním občanství Listina o udělení státního občanství České republiky.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

